

حدود ۸۵ درصد از رانندگانی که باعث تصادفات مرتبط با خواب می‌شوند، مرد هستند و حدود یک سوم آنها حداکثر ۳۰ سال سن دارند.

رشته‌های مهندسی بیشترین مهاجرت را دارند

شهر وند اقامت مقام وزیر علوم از افزایش آمار تسویه حساب دانشجویان با دانشگاه‌ها به منظور خروج از کشور خبر داد و بیشترین مهاجرت را هم مربوط به دانشجویان رشته‌های مهندسی اعلام کرد. «حسین سالار آملی» در این باره به این‌گونه گفت: «در رشته‌های مهندسی مهاجرت بیشتری را به نسبت دیگر رشته‌ها شاهد بوده‌ایم. ناگفته نماند، میزان این مهاجرت در پایتخت در مقایسه با استان‌های دیگر تفاوتی ندارد؛ بالاخره آن افرادی که می‌خواهند بروند در هر جایی که باشند، اقدام می‌کنند. البته فراموش نکنیم در این میان برخی از افرادی که ظرفیت‌های بالای علمی ندارند، نیز گاهی از کشور خارج می‌شوند، اما به کشورهای منطقه و آسیایی می‌روند که توانمندی علمی زیادی در آنجا موجود نیست. قائم مقام وزیر علوم در امور بین‌الملل تلاش برای جذب بازگردن مسیر بازگشت نخبگان به ایران را حایز اهمیت عنوان کرد.»

سازمان میراث فرهنگی؛ آغاز و پیمان

محمد بهشتی شیرازی، نخستین رئیس این سازمان از سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۳ بود (زمانی که این سازمان هنوز زیر مجموعه وزارت ارشاد بود) و توانست ۷ سال در رأس این نهاد باقی بماند. او که اکنون رئیس پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری است، از نام‌آشنایان میراث فرهنگی اما سمت‌های بسیار و موجی از انتقادات را علیه‌اش به راه انداخته است.

حسین مرعشی، دومین رئیس سازمان بود که در سال ۱۳۸۳ و در اواخر دولت دوم خاتمی به‌عنوان ریاست میراث فرهنگی منصوب شد. مسئولیت‌های او از جهاد سازندگی آغاز و به سازمان میراث فرهنگی و گردشگری ختم شد. مرعشی با آمدن محمود احمدی‌نژاد، از این سمت برکنار شد.

اسفندیار رحیم مشایی، سومین رئیس این سازمان با روی کار آمدن دولت احمدی‌نژاد منصوب شد. او در رشته مهندسی الکترونیک در دانشگاه صنعتی اصفهان تحصیل کرده و اکنون در بازداشت است.

حمید بقایی، چهارمین رئیس این سازمان بود که دارای مدرک تحصیلی در زمینه آی تی است. او از سال ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ رئیس سازمان بود و اکنون در بازداشت است.

روح‌الله احمدزاده کرمانی از ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۰ به مدت ۸ ماه در سمت ریاست این سازمان مشغول به کار شد و فارغ التحصیل رشته مدیریت صنعتی در مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد و دکتری مدیریت رسانه است. احمدزاده که با حکم محمود احمدی‌نژاد استاندار فارس شده بود، پس از فشارهای زیاد از استانداری برکنار شده و به ریاست سازمان میراث فرهنگی منصوب شد.

حسن موسوی با استعفا احمدزاده در دی ماه ۹۰ رئیس سازمان شد. او که پیش از آن رئیس شرکت سنایا پدک بود، تا ۱۱ آذر ۱۳۹۱ معاون رئیس جمهوری ماند.

محمد شریف ملک‌زاده، دبیر شورای عالی امور ایرانیان خارج از کشور بود. او با دکترای مدیریت، از ۱۱ آذر ۱۳۹۱ تاروی کار آمدن دولت یازدهم در سال ۱۳۹۲ بر صندلی ریاست سازمان نشست.

محمدعلی نجفی از ۲۶ مرداد ۹۲ تا ۱۰ بهمن ۹۲ رئیس سازمان بود و این بار هم به دلیل بیماری استعفا کرد. او دانش‌آموخته کارشناسی ریاضی از دانشگاه صنعتی شریف و کارشناسی ارشد ریاضی از موسسه فناوری ماساچوست است.

مسعود سلطانی‌فر از بهمن ۹۲ تا ۱۵ آبان ۹۵ معاون رئیس‌جمهوری بود. او کارشناسی ارشد علوم سیاسی دارد و به دلیل انتخابش به‌عنوان وزیر ورزش و جوانان از سازمان میراث فرهنگی استعفا کرد.

زهرا احمدی‌پور از آبان ۹۵ ریاست سازمان را به عهده گرفت. او که دانش‌آموخته جغرافیای سیاسی است تا مرداد ۹۶ در این سمت ماند. احمدی‌پور که تنها رئیس زن این سازمان بوده، از ۱۹ فروردین امسال به‌عنوان عضو غیرموظف هیأت‌مدیره منطقه آزاد جزیره کیش منصوب شد.

علی اصغر مونسان از ۲۲ مرداد ۹۶ تا کنون بر صندلی ریاست سازمان میراث فرهنگی نشسته است. او پیش از این عضو هیأت‌مدیره و مدیرعامل سازمان منطقه آزاد کیش بود. مونسان دانش‌آموخته عمران در دانشگاه صنعتی شریف و مدیریت ساخت در دانشگاه صنعتی امیرکبیر بوده و در حال حاضر دانشجوی دکتری عمران است. او در سال ۱۳۹۳ عضو هیأت‌مدیره باشگاه پرسپولیس بود.

گزارش «شهر وند» از تمام گزینه‌های پیش روی سازمان میراث فرهنگی که قرار است وزارتخانه شود

صندلی ۱+۱۱

مهدتاب جودکی | چهارده سال از عمر سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری می‌گذرد و در این مدت ۱۱ نفر بر صندلی ریاستش نشسته‌اند؛ ۱۱ معاون رئیس جمهوری با ۱۱ برنامه‌ای که در طول ۱۴ سال یا به سرانجام رسید یا نه. نتیجه برنامه روسا هر چه بود، در طول این مدت نمایندگان مجلس ۷ بار تلاش کردند که سازمان را به وزارتخانه تبدیل کنند. طرح

تغییر این سازمان بارها به مجلس رفت و هر دفعه شکست خورد جز آخرین دفعه. این بار ۱۰ مرداد ۹۷ طرح با ۱۳۷ رأی به نفع وزارتخانه شدن سازمان میراث فرهنگی تصویب شد و حالا اگر شورای نگهبان ابزادی به آن نگیرد، یک ماهه تعیین تکلیف می‌شود و کاری نمی‌ماند جز انتخاب وزیر؛ البته این ماجرا هم ۳ ماه طول می‌کشد. از وقتی طرح وزارتخانه شدن سازمان

تصویب شده، منتقدان امیدوار شده‌اند که از این به بعد فعالیت این نهاد بیشتر تحت کنترل باشد و بنسبوز از وزیر درباره اقداماتش توضیح بخواهند. قصه تازه پس از پایان فعالیت سازمان و آغاز کار وزارتخانه، انتخاب وزیر است و از وقتی کار در مجلس به سرانجام رسیده بعضی فعالیت خود را برای تصاحب صندلی وزارتخانه نو آغاز کردند.

گزینه‌های احتمالی وزارتخانه میراث فرهنگی چه کسانی هستند؟

شهرسازی و معماری ایران و معاون معماری و شهرسازی وزیر راه در دولت یازدهم هم بوده است. او البته ریاست مرکز آموزش عالی میراث فرهنگی را هم در سوابق خود دارد.

سعید اوحدی
 سعید اوحدی اگرچه اکنون رئیس سازمان فرهنگی-هنری شهرداری تهران است، اما حالا یکی از کسانی است که ممکن است بر صندلی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی بنشیند. او پیش از این در سازمان حج و زیارت فعالیت می‌کرد.

فقط تیتراژ تغییر کند و بنسبوز وزارت گردشگری اتفاق خاصی نمی‌افتد. باید به فکر کارهای زیرساختی و توسعه‌ای باشیم»

محمدحسن طالبیان
 معاونت میراث فرهنگی سازمان که از سال ۹۲ تاکنون زیر نظر محمدحسن طالبیان بوده و این روزها اگرچه کسی به‌طور جدی از گزینه‌های وزارت نام نبرد، اما در زمزمه‌ها از او یاد شده است. طالبیان مدارک کارشناسی ارشد معماری و دکتری معماری-مدیریت و حفاظت میراث جهانی خود را از دانشگاه تهران گرفته است.

علیرضا نیسی
 عضو هیأت علمی پژوهشگاه و معاون اسبق میراث فرهنگی در دوران ریاست حسین مرعشی از کسانی است که بعضی فعالان میراث فرهنگی و گردشگری از او به‌عنوان گزینه تصدی نام می‌برند. نام‌انیسی سه سال پیش که سازمان بار دیگر در تالطم بود، به‌عنوان گزینه احتمالی ریاست شنیده می‌شد. او قائم‌مقامی معاونت حفظ و احیای سازمان میراث فرهنگی مدیریت کاخ گلستان و مدیر کلی سازمان میراث فرهنگی استان کرمان را در کارنامه خود دارد و پژوهشگر تاریخ معماری و فرهنگ ایران است.

پیروز حناچی
 از مهر پارسال پیروز حناچی با حکم محمدعلی نجفی به‌عنوان معاون فنی و عمرانی شهرداری تهران فعالیت می‌کند، حالا اما از او که پیش از این از گزینه‌های وزارت راه و شهرسازی بود، برای تصدی در وزارتخانه جدید یاد می‌شود. حناچی پیش از این قائم‌مقامی ریاست دانشکده هنرهای زیبا تهران، ریاست موسسه پژوهشی فرهنگ و هنر دانشگاه تهران و مدیریت گروه مرمت ابنیه و بافت دانشکده معماری دانشگاه تهران را در سوابق خود داشته و البته دبیر شورایی

علی اصغر مونسان
 سی‌ام مرداد سال پیش علی اصغر مونسان که پیش از این مدیریت سازمان منطقه آزاد کیش را بر عهده داشت، به عنوان رئیس جدید سازمان میراث فرهنگی پس از زهرا احمدی‌پور منصوب شد (احمدی‌پور حالا عضو غیرموظف هیأت‌مدیره منطقه آزاد جزیره کیش است). اکنون یک سال پس از آمدن او، زمان انتخاب وزیر می‌رسد. با وجود تغییرات تازه سازمان اما اکنون دور از انتظار نیست، مونسان که از کیش برای معاونت رئیس‌جمهوری به تهران آمده بود، محکم‌تر بر صندلی ریاستش بنشیند. پس از جواب مثبت مجلس به وزارتخانه شدن سازمان میراث فرهنگی، منابعی احتمال تکیه مونسان بر جایگاه وزارتخانه را بالاتر از همه می‌دانند. او از مدیرانی است که در طول فعالیت خود با توجه به شعارهای دولت، بیش از همه بر گردشگری تأکید داشت. نشست و برخاست اخیر معاون رئیس‌جمهوری با نمایندگان مجلس در ماه‌های گذشته باعث شده بعضی منابع این کار را به جلب رضایت مجلسی‌ها تغییر کنند. از سوی دیگر با توجه به اینکه هنوز بودجه و منابع انسانی این سازمان تغییری نکرده، به نظر می‌رسد احتمال جابه‌جایی قدرت و تعویض معاونان در این نهاد باز هم کمتر شود. او حتی آذر سال پیش درباره تغییرات سازمان میراث فرهنگی ناپایدهانه از «وزارت گردشگری» نام برده بود؛ «قرار فر باشد

نگاه

سیاست‌های گردشگری یکپارچه شود

اردشیر اروچی - مدیر کل پیشین دفتر آمار و برنامه‌ریزی سازمان میراث فرهنگی |

به‌خصوص در تدوین برنامه‌های راهبردی می‌گیرد. در این ۱۴ سال، بارها رئیس سازمان عوض شده برنامه‌های آنها همچنان در مرحله تصویب باقی مانده و به جایی نرسیده است. به نظر من پس از تشکیل وزارتخانه، نخستین کار باید ساماندهی تشکلی‌های حوزه گردشگری باشد. اکنون دوگانگی و چندگانگی در تشکلی‌های حوزه گردشگری بسیار مشهود است. این

تشکلی‌ها رابط بین وزارتخانه و بخش اجرایی هستند؛ مثل جامعه هتلداران ایران، جامعه تورگردانان ایران، جامعه راهنمایان ایرانگردی و جهانگردی، مجتمع‌های خدماتی بین‌راهی (که هنوز تشکلیات ندارند)، واحدهای پذیرایی داخل شهری مثل رستوران‌ها (که تشکلی ندارند)، باید اتحادیه‌های درست شود که یکپارچگی در سیاست‌های گردشگری اعمال کند.

۹۹

مدیران بازنشسته میان بودن و نبودن

پیش از این هر بار که صحبت از تغییر ریاست سازمان میراث فرهنگی به میان می‌آمد، نام‌های آشنایی در فهرست گزینه‌های احتمالی تکرار می‌شد. این بار اما قصه فرق می‌کند. بعضی نام‌ها به دلیل «قانون منع بکارگیری بازنشستگان» از فهرست نامزدها خط می‌خورد؛ نام کسانی مثل محمد بهشتی، رئیس پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری و مهدی حجت معاون شهرسازی و معماری شهردار تهران که از بنیان‌گذاران سازمان میراث فرهنگی بودند.

حجت، پیش این یک بار به دلیل انتصاب به‌عنوان معاون سازمان میراث فرهنگی از شورای شهر تهران استعفا کرده بود. مرتضی بانک هم یکی از کسانی است که سال پیش با رفتن احمدی‌پور از سازمان، نام او به‌عنوان گزینه احتمالی جانشینی عنوان شد، اما به جایی نرسید.

در کنار این سه نفر حسین مرعشی هم از گزینه‌هاست؛ با این‌که او دومین رئیس سازمان میراث فرهنگی بوده، اما اکنون جزو بازنشستگانی است که هر زمان تلاطمی در ریاست سازمان پیش می‌آید، از او به‌عنوان یک مدیر جایگزین یاد می‌شود. اگر چه که استننا شدن حضور بازنشستگان در پست وزارت، این بار هم می‌تواند به آنها چشمک بزند.

۶۶

یادداشت

کارشناسان درباره تغییرات سازمان چه می‌گویند؟

میراث فرهنگی نباید با گردشگری ترکیب می‌شود

اسکندر مختاری طالقانی - عضو شورای فنی میراث تهران | من به‌عنوان یکی از کارشناس قدیمی میراث فرهنگی که ۵۰ سال است با این نهاد آشنا هستم، معتقدم که سازمان میراث فرهنگی نباید هیچگاه با گردشگری ترکیب می‌شد و باید به‌طور مستقل در قالب سازمان میراث فرهنگی به کار خود ادامه می‌داد. تجربه ۱۴ ساله سازمان نشان داده که در این مدت نه تنها کمکی به رشد میراث فرهنگی نشده بلکه با عریض و طولیل شدن سازمان، بسیاری از وظایف امکان تحقق پیدا نکرده و بیشتر فعالیت‌ها به سمت گردشگری رفته است. نام سازمان در حالی با میراث فرهنگی آغاز می‌شود که حتی امکانات سازمان هم بیشتر برای گردشگری صرف شده است. به‌طوری که تمام دفاتر میراث فرهنگی در سازمان‌ها به کانون سازمان جدید تبدیل شدند. همین حالا هم تمرکز بیشتر این سازمان بر گردشگری است و این یک خسران است برای موضوع مدیریتی میراث فرهنگی. از سوی دیگر، جنس فرهنگ یک اقتصاد متغیوت است و جالب است که گردشگری و اقتصاد فرهنگ را دنبال نمی‌کند و موضوعات آن بسیار کتبی است. البته که یکی از وجوه گردشگری، گردشگری فرهنگی است اما گردشگری ابعاد متغیوتی دارد و خودش هم سازوکارهای مختلفی می‌خواهد. نوع فعالیت گردشگری بیشتر کتبی است، در حالی که میراث فرهنگی بیشتر کار مطالعاتی و نظارتی می‌طلبد. ادغام این دو باعث شد سازمان نتواند وظیفه‌ها را با درنگی از تخریب تمام ارزش‌های فرهنگی را به کیفیت گذشته ادامه دهد. مادر ایکوموس ملی ایران چندبار در شورای اجرایی درباره این موضوع صحبت کردیم و نتیجه این بود که با توجه به نوع فعالیت سازمان میراث فرهنگی بهتر است این سازمان جدا از گردشگری باشد و به‌عنوان یک معاونت مستقل در معاونت رئیس‌جمهوری یا در قالب وزارت علوم به فعالیت خود ادامه دهد. اینگونه هم شأن پژوهشی مطالعاتی آن حفظ می‌شود و هم به دور از نوسانات جریان‌های سیاسی کشور در حاشیه‌های امن از ارزش‌های تاریخی و فرهنگی صیانت کند، اما هیچ مشورتی با ما نشد و هیچ‌کس نظر ما و دانشگاهیان را نپرسید. با این همه این گام که سازمان به وزارتخانه تبدیل شود، یک گام مثبت تلقی می‌کنیم؛ چرا که دستگاه‌های نظارتی می‌توانند سوال کنند. حلالی‌تواند مطالعه‌گری موثرتری صورت بگیرد.

عکس: امیر حسین خیرخواه